

Η ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Τὴν Κυριακὴν, 4^η/17^η Μαρτίου 2019, ἐωρτάσθη ἡ Κυριακὴ τῆς Ὁρθοδοξίας ὑπὸ τοῦ Πατριαρχείου εἰς τὸν Πανίερον Ναὸν τῆς Ἀναστάσεως.

Κατὰ τὴν Κυριακὴν ταύτην, πρώτην τῆς Ἀγίας καὶ Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, ἡ Ἐκκλησία ἐορτάζει τὸν θρίαμβον τῆς Ἀναστηλώσεως τῶν ἁγίων Εἰκόνων ἐπὶ τοῦ αὐτοκράτορος Μιχαήλ καὶ τῆς μητρὸς αὐτοῦ ἁγίας Θεοδώρας καὶ τοῦ Πατριάρχου ἁγίου καὶ ὁμολογητοῦ Μεθοδίου, κατόπιν ἐνὸς καὶ ἡμίσεος αἰῶνος καταδιώξεως καὶ καταστροφῆς αὐτῶν ὑπὸ τῶν εἰκονομάχων.

Ἡ ἐκκλησία κατ' αὐτὴν ποιεῖ μνήμην τῶν προασπιστῶν τῶν ἁγίων εἰκόνων, εὐσεβῶν Πατριαρχῶν, Ἱεραρχῶν, Βασιλέων καὶ ἀπλῶν πιστῶν, ὡς μαρτύρων τῆς ἐπὶ γῆς ἐνσάρκου παρουσίας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Α΄ Ἑσπερινός.

Τό γεγονός τοῦτο, ταυτόσημον τῇ Ὁρθοδοξίᾳ, ἐπικυρωθέν καὶ ὑπὸ τῆς Ζ΄ Οἰκουμενικῆς Συνόδου τοῦ ἔτους 787μ.Χ. ἐώρτασε ἡ Ἐκκλησία Ἱεροσολύμων δι' Ἑσπερινοῦ ἀφ' ἐσπέρας εἰς τό Καθολικόν τοῦ Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως, μετὰ προσκυνήσεως καὶ θυμιάματος εἰς τὴν Ἁγίαν Ἀποκαθήλωσιν, προσκυνήσεως εἰς τὸν Ἅγιον Τάφον, προσκυνήσεως εἰς τὸν Φρικτὸν Γολγοθᾶν, Μεγάλης Εἰσόδου καὶ Ἀρτοκλασίας, καὶ θυμιάματος, προεξάρχοντος τοῦ Πατρὸς ἡμῶν καὶ Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου, συμπροσευχομένων τῶν Ἀρχιερέων τοῦ θρόνου καὶ Συνοδικῶν καὶ συνιερουργούντων τῶν Ἀγιοταφιτῶν Ἱερέων καὶ διακόνων, ψάλλοντος τοῦ Πρωτοψάλτου κ. Κωνσταντίνου Σπυροπούλου καὶ μετέχοντος ἀθρόου ἐκκλησιάσματος προσκυνητῶν.

Β΄ Ἀνήμερα τῆς ἐορτῆς

Τὴν κυριώνυμον ἡμέραν τῆς ἐορτῆς ἐτελέσθη θεία Λειτουργία εἰς τό Καθολικόν τοῦ Πανιέρου Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως, προεξάρχοντος τοῦ Μακαριωτάτου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου, συλλειτουργούντων Αὐτῷ τῶν Σεβασμιωτάτων Ἀρχιερέων Μητροπολίτου Καπιτωλιάδος κ. Ἰσυχίου, τῶν Σεβασμιωτάτων Ἀρχιεπισκόπων Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου, Σεβαστείας κ. Θεοδοσίου, Λύδης κ. Δημητρίου, Καττάρων κ. Μακαρίου, τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἐλενουπόλεως κ. Ἰωακείμ, ἱερέων Ἀγιοταφιτῶν, ὧν πρῶτος ὁ Γέρων Καμαράσης Ἀρχιμανδρίτης Νεκτάριος, ψάλλοντος τοῦ Πρωτοψάλτου κ. Κωνσταντίνου Σπυροπούλου, παρουσίᾳ τοῦ Γενικοῦ Προξένου τῆς Ἑλλάδος κ. Χρίστου Σοφιανοπούλου καὶ μετέχοντος πλήθους πιστῶν καὶ προσκυνητῶν.

Τὴν θείαν Λειτουργίαν ἠκολούθησεν ἡ λιτανεία τῶν Ἱερῶν Εἰκόνων τρίς πέριξ τοῦ Παναγίου Τάφου καὶ ἀνά τὰ προσκυνήματα, μεθ' ἣν ἀνεγνώσθη τό Συνοδικόν τῆς Ὁρθοδοξίας τοῦ Τριωδίου.

Μετά ταῦτα, τῶν κωδῶνων κρουομένων, ἠκολούθησε πανηγυρική ἄνοδος εἰς τὰ Πατριαρχεῖα, ἔνθα ὑπεβλήθησαν τὰ σεβάσματα εἰς τὸν Μακαριώτατον καὶ Οὗτος προσεφώνησε διὰ τῆς κάτωθι προσφωνήσεως Αὐτοῦ ἑλληνιστί:

«Ἐπεφάνη ἀληθῶς ἡ θεία χάρις τῇ Οἰκουμένῃ, δόξα καί τιμὴ πεφανέρωται νῦν, σκιρτᾷ Ἐκκλησία δεξαμένη τὴν στολὴν τῆς ἑαυτῆς γυμνώσεως, ἀναφωνεῖ ὁ Ἅγιος Πατὴρ ἡμῶν Θεόδωρος ὁ Στουδίτης.

Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

εὐλαβεῖς χριστιανοὶ καὶ προσκυνηταί,

Σήμερον ἡ Ἁγία ἡμῶν τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησία ποιεῖ τὴν ἀνάμνησιν τῆς ἀναστηλώσεως τῶν ἁγίων καὶ σεπτῶν εἰκόνων, γενομένης παρὰ τῶν ἀειμνήστων καὶ εὐλαβῶν αὐτοκρατόρων Κωνσταντινουπόλεως Μιχαήλ καὶ τῆς μητρός αὐτοῦ Θεοδώρας ἐπὶ τῆς Πατριαρχίας τοῦ Ἁγίου ὁμολογητοῦ Μεθοδίου.

Ἡ αἵρεσις τῆς εἰκονομαχίας, δηλονότι ἡ κατὰ τῶν ἁγίων εἰκόνων βεβήλωσις ἀνεβίωσε τὴν ὑπὸ τῶν Ἁγίων Οἰκουμενικῶν Συνόδων καταδικασθεῖσαν αἵρεσιν τοῦ Ἀρειανισμοῦ καὶ Νεστοριανισμοῦ, ἡ ὁποία αἵρεσις ἤρνεῖτο κατ' οὐσίαν τὴν τελείαν θεότητα τοῦ ἐκ τῆς Θεοτόκου καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας ἐνσαρκωθέντος καὶ ἐνανθρωπήσαντος Θεοῦ Λόγου, Κυρίου δέ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἴδού διὰ τί ὁ Ἅγιος Θεόδωρος ὁ Στουδίτης λέγει: «σκιρτᾷ ἡ Ἐκκλησία δεξαμένη τὴν στολὴν τῆς ἑαυτῆς γυμνώσεως». Ἡ δέ στολή τῆς γυμνώσεως, τὴν ὁποίαν ἐδέχθη ἡ Ἐκκλησία εἶναι ἡ καθ' ὑπόστασιν ἕνωσις τοῦ Θεοῦ Λόγου μετὰ τῆς προσληφθείσης ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ ἀνθρωπίνης ἡμῶν φύσεως κατὰ τὸν Ἅγιον Κύριλλον Ἀλεξανδρεῖας.

Τό μέγα καὶ ἀνεξιχνίαστον μυστήριον τῆς θείας Οἰκονομίας, δηλαδή ἡ ἐνσάρκωσις τοῦ Θεοῦ Λόγου, ἀποτελεῖ τό ἀρραγές θεμέλιον τῆς χριστιανικῆς διδασκαλίας, ἰδιαιτέρως δέ τῆς Ὁρθοδόξου ἡμῶν πίστεως, ὅπως αὕτη μαρτυρεῖται ὑπὸ τῶν ἁγίων Ἀποστόλων καὶ Εὐαγγελιστῶν καὶ δὴ τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου λέγοντος: «Καὶ ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν καὶ ἐθεασάμεθα τὴν δόξαν Αὐτοῦ, δόξαν ὡς μονογενοῦς παρὰ Πατρός, πλήρης χάριτος καὶ ἀληθείας», (Ἰωάν. 1,14). Καὶ ἄλλαχοῦ λέγει: «ὁ ἦν ἀπ' ἀρχῆς ὃ ἀκηκόαμεν, ὃ ἐώρακαμεν τοῖς ὀφθαλμοῖς ἡμῶν, ὃ ἐθεασάμεθα καὶ αἱ χεῖρες ἡμῶν ἐψηλάφησαν περὶ τοῦ λόγου τῆς ζωῆς», (Α΄. Ἰωάν. 1,1).

Ἀληθῶς, ἀγαπητοὶ μου ἀδελφοί, σήμερον ἐπεφάνη ἡ θεία Χάρις τῇ Οἰκουμένῃ, διότι Χριστὸς ὁ Λόγος ὁ Νέος Ἀδάμ τὴν ἰδίαν στολὴν ἀπέδωκε τῇ Ἐκκλησίᾳ Αὐτοῦ. «Ἐόρταζε πανηγύριζε ὁ χριστῶνυμος λαὸς τοῦ Κυρίου, βλέπων τὴν Ἐκκλησίαν καὶ πάνθιν διαλάμπουσιν τό κάλλος τῆς θείας μορφῆς· ἦν θεὸς ὢν ἐφόρεσεν, ὡς ἄνθρωπος, διὰ τό σῶσαι ἡμᾶς», ἀναφωνεῖ ὁ ὑμνωδός.

Μέ ἄλλα λόγια, ὁ ἐξεικονισμὸς ἢ ἡ περιγραφή τοῦ σαρκωθέντος Θεοῦ Λόγου ἀφορᾷ εἰς τὴν ἀνθρωπότητά Του καὶ οὐχί εἰς τὴν θεότητα Αὐτοῦ. «Ἐπτώχευσε καὶ ἐπέινασε καὶ ἐδίψησε σαρκί ὁ Λόγος, ταῦτα τῆς ἀνθρωπίνης οὐσίας ιδιώματα, δι' ὧν περιγράφεται. Οὗτος δέ [ὁ Θεὸς Λόγος] τῇ θεότητι, ἀπλοῦς ἐστὶ καὶ ἀπερίγραπτος», λέγει ὁ Θεόδωρος Στουδίτης. «Τοῦ ἀοράτου καὶ ἀσωμάτου καὶ ἀπεριγράπτου καὶ ἀσχηματίστου Θεοῦ τίς δύναται ποιήσασθαι μίμημα; παραφροσύνης τοίνυν ἄκρας καὶ ἀσεβείας τό σχηματίζειν τό θεῖον», διδάσκει ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός.

Ἡμεῖς, ἀδελφοί μου, ἀκούοντες εἰς τὴν τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων καὶ Πατέρων Ἁγίαν καὶ ἐκκλησιαστικὴν παράδοσιν καὶ διδασκαλίαν, δέν προσκυνοῦμεν οὔτε

λατρεύομεν τήν ὕλην, δηλαδή τήν εἰκόνα καθ' ἑαυτήν, ἀλλά τό πρωτότυπον, δηλαδή τό εἰκονιζόμενον, ὡς λέγει ὁ μέγας Βασίλειος: «Ἡ τῆς εἰκόνης τιμή ἐπί τόπου πρωτοτύπων διαβαίνει». Προσκυνοῦμεν καί ἀσπαζόμεθα τάς ἀγίας εἰκόνας σχετικῶς οὐ λατρευτικῶς, οὐχ ὡς θεοῦς, ἀλλά ὡς εἰκόνας τῶν ἀρχετύπων.

Ἐπί πλέον δέ διά τῶν Ἀγίων εἰκόνων ἀγιάζεται τά ὄμματα τῶν ὁρώντων καί δι' αὐτῶν τῶν εἰκόνων ὁ νοῦς ἀνάγεται πρός θεογνωσίαν.

Τήν πίστιν ταύτην ὁμολογήσαντες εὐχαριστιακῶς ἐν τῷ Πανιέρῳ Ναῷ τῆς Ἀναστάσεως, δεηθῶμεν τοῦ θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν, ὅπως ἀξιωθῶμεν φθάσαι καί τήν τριήμερον Αὐτοῦ Ἀνάστασιν. Μετά δέ τοῦ ὑμνωδοῦ εἵπωμεν: «Ὁ ἀπερίγραφτος Λόγος τοῦ Πατρός ἐκ σοῦ θεοτόκε περιεγράφη σαρκούμενος καί τήν ρυπωθεῖσαν εἰκόνα εἰς τό ἀρχαῖον ἀναμορφώσας, τῷ θείῳ κάλλει συγκατέμιξεν· ἀλλ' ὁμολογοῦντες τήν σωτηρίαν ἔργῳ καί λόγῳ ταύτην ἀνιστοροῦμεν». Ἀμήν.

Ἐκ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς